

15.-MOCIÓ INSTITUCIONAL DE L'AJUNTAMENT DE SANT CUGAT DEL VALLÈS PER COMBATRE LA INSEGURETAT A LA NOSTRA CIUTAT

1. Atès que quan parlem de seguretat és necessari qüestionar la concepció que tenim de la seguretat, ja que aquesta sovint respon a una visió androcèntrica d'absència de delictes patits i denunciats, sense tenir en compte la inseguretat subjectiva que pateixen moltes persones.
2. Atès que segons dades de [l'Enquesta Social Europea](#), les dones superen els homes pel que fa a la seva sensació d'inseguretat en caminar soles pel carrer de nit. Malgrat que la major part dels casos de violència contra les dones es produeixen en l'espai domèstic, moltes dones pateixen sensació d'inseguretat en els llocs públics, i aquesta por està, en molts casos, lligada a les característiques urbanístiques i arquitectòniques de l'entorn urbà.
3. Atès que les polítiques públiques de seguretat també han de treballar perquè tothom pugui viure sense por i pugui dur a terme la vida quotidiana amb llibertat. I, per tant, per fer polítiques públiques de seguretat per a tota la societat cal que les percepcions i les veus de les dones es posin al centre del debat sobre la seguretat a les ciutats. Espais com aparcaments, túnels, passadissos o carrerons, especialment si la visibilitat o la il·luminació és escassa, constitueixen una font d'inquietud habitual, una por i inseguretat que és més gran per a les dones que per als homes, pel temor afegit de les dones a l'agressió sexual.
4. Atès que la ciutat es dissenya segons un patró androcèntric implícit i inconscient d'usuari masculí: persona independent, motoritzada, sense cap problema de discapacitat o salut, bolcada totalment en el treball, sense responsabilitats en la cura d'infants o persones majors.
5. Atès que les dones i els homes ens socialitzem per ocupar l'espai públic de forma diferent i desigual i, per tant, l'ús que fan homes i dones de l'espai públic no és un tema neutral. Està demostrat que les dones escullen passar per uns carrers i no per uns altres -encara que hagin de fer un recorregut més llarg- per escollir carrers més ben il·luminats o més transitats, sobretot a la nit. Són comportaments que les dones tenim naturalitzats i sovint no ens adonem que els duem a terme.
6. Atès que en molts llocs s'estan fent marxes exploratòries i tallers de debat, a partir de l'experiència desenvolupada a Mont-real (Canadà) als anys 90. Aquestes marxes tenen la finalitat que les veïnes dels barris s'organitzin i treballin per identificar els espais insegurs. Aquests processos són una forma d'apropiació per part de les dones de l'espai públic i, a més, permeten crear "mapes" de percepció de la inseguretat a les ciutats i de diagnòstic de la situació.
7. Atès que fruit d'aquestes experiències s'han identificat alguns elements que afavoreixen la seguretat al context urbà i que ajuden a crear un lloc més habitable per a tota la població. Elements com la correcta visibilitat de l'espai (evitant murs, vegetació massa gran, racons, etc.), una adequada il·luminació de les àrees per als vianants, l'existència de recorreguts alternatius, una bona senyalització i el foment d'activitats al carrer amb col·lectius diversos i a diferents hores del dia i de la nit en són alguns exemples.
8. Atès que si volem una ciutat que sigui segura per a tothom cal incorporar objectius de seguretat urbana en la planificació urbanística amb recomanacions específiques sobre visibilitat, il·luminació, tractament de les zones aïllades, etc. En definitiva, fer que cada lloc de la nostra ciutat sigui segur a ulls de les dones i, per tant, del conjunt de la societat.
9. Atès que la nostra ciutat, en tenir molts espais verds es practica molt l'esport a l'aire lliure. Des de l'assassinat masculista succeït a Huelva el passat mes de

desembre s'ha generat espontàniament una campanya feminista amb el lema "córrer sense por i no córrer per por". Malauradament a la nostra ciutat també hem patit [agressions a dones que feien running](#).

10. Atès que per millorar la ciutat cal aportar solucions a partir del coneixement detallat de la realitat.

Per tot això, es proposa al ple l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER.- En el marc dels diferents consells de barri de la ciutat, crear marxas exploratòries i tallers de debat. Les marxas són rutes urbanes fetes per dones que permeten fer comprovacions 'in situ' dels elements que influeixen en la seva percepció de seguretat i la seva utilitat dels espais públics (il·luminació, mobiliari urbà, accessibilitat, arbrat i verd urbà...).

SEGON.- Elaborar un mapa amb els "espais de la por" de la nostra ciutat; és a dir, amb els punts més insegurs per a les dones i fer les propostes de millora amb la il·luminació, la seguretat o canvis en l'ús de l'espai públic.

TERCER.- Fer una enquesta a les dones que fan ús dels espais naturals de la nostra ciutat per saber les zones que eviten, els motius i si han patit algun incident i de quin tipus. Amb aquestes dades dissenyar accions per a senyalitzar, condicionar i il·luminar les rutes i fer-les més accessibles i segures.

QUART.- Fer una formació específica en perspectiva de gènere al personal urbanista de l'Ajuntament i elaborar un paquet de mesures per integrar la mirada de gènere en totes les polítiques urbanístiques i aconseguir una ciutat més justa, igualitària, segura i sense barreres.

Sant Cugat del Vallès, 11 de febrer de 2019